

Ανάπτυξη – Ανάπτυξη – Ανάπτυξη

ή: Το μέγεθος του κουταλιού σου

Ένα από τα διακυβεύματα της πολυτάραχης αυτής εποχής είναι η Ανάπτυξη – με Α κεφαλαίο, όπως η (Ωραία) Ελένη, η Ελπίδα και οι άλλες αιτίες πολέμου. Για να σύρεις όμως όλο το λαό να πολεμήσει στην Τροία πρέπει να υπάρχει μια αιτία που να τον συνδέει με το διακύβευμα. Θες το φρόνημα του έθνους; Θες τη θρησκεία; Θες το συμφέρον; Για κάποιο λόγο πρέπει να στρατευτεί κανείς στη μεγάλη περιπέτεια για να έρθει η Ανάπτυξη πίσω στην πατρίδα. Συγκεκριμένα, ο εργαζόμενος καλείται να θυσιάσει τα παιδιά του, για το καλό των εγγονιών του, ή να θυσιάσει τα παιδιά και τα εγγόνια του για το καλό των δισεγγόνων του, ή να θυσιάσει τα παιδιά, τα εγγόνια και τα δισέγγονα για το καλό... τέλος πάντων, να θυσιάσει κάτι σχετικά αγαπητό (τα παιδιά), για ένα μεγάλο σκοπό. Μα ποιος είναι τέλος πάντων αυτός ο σκοπός; Η Ανάπτυξη! Και γιατί; Γιατί η Ανάπτυξη είναι ικανή και αναγκαία συνθήκη για το καλό των τετρασέγγονών μας. Αυτό το άλμα θέλει όμως λίγο περισσότερο ...ανάπτυξη.

Το ότι το ζήτημα είναι πάρα πολύ παλιό το υποπτευόμαστε. Οποία έκπληξη όμως! Το θέμα έχει ξαναθεθεί στους εργαζόμενους στα αγγλικά, ανάμεσα σε έναν άγγλο πολίτη και ένα γερμανό επαναστάτη. Αντί λοιπόν να ναυλώσουμε ένα ιστιοφόρο και να πλεύσουμε δυτικά, αναζητώντας τις Ινδίες, τι θα λέγατε να διαβάζαμε τον τότε διάλογο του πολίτη Ουέστον και του επαναστάτη Μαρξ¹;

«Μια προκαταρκτική παρατήρηση ακόμα για τον πολίτη [εδώ βάλτε το όνομα αυτού που σας καλεί να στρατευτείτε με κόμματα της Ανάπτυξης, με ρήτρα ή χωρίς, [ΝΔ](#), [ΣΥΡΙΖΑ](#), ΠΑΣΟΚ, κά]. Δεν σας έχει μονάχα αναπτύξει απόψεις, που, όπως ο ίδιος ξέρει, δεν είναι καθόλου δημοφιλείς στην εργατική τάξη [[θυσιές](#) ή [αυτό το ελάχιστο κάτι](#)], αλλά έχει υπερασπίσει και δημόσια τις αντιλήψεις αυτές, και αυτό το έκανε, όπως νομίζει, για το συμφέρον της εργατικής τάξης [εδώ κολλάει πιο πολύ ο Αλέξης, είναι αλήθεια]. Πρέπει όλοι να εκτιμήσουμε μια τέτοιου είδους εκδήλωση ηθικού θάρρους. [...]

Και τώρα μπαίνω χωρίς περιστροφές στο θέμα. [...]

¹ Κ. Μαρξ, 2003. *Μισθός, Τιμή και Κέρδος*, Αθήνα: Σύγχρονη Εποχή.

Ο πολίτης [εδώ μόνο Κούλης ή Αλέξης, οι άλλοι έχουν τσακωθεί με κάθε θεωρία] σας σκιαγράφησε τη θεωρία του λέγοντάς σας ότι όταν μια γαβάθα περιέχει μια ορισμένη ποσότητα σούπας για να φάει ένας συγκεκριμένος αριθμός ατόμων, τότε το μεγάλωμα των κουταλιών δε θα έφερνε καμιά αύξηση της ποσότητας της σούπας. Θα πρέπει να μου επιτρέψει να του πω ότι αυτή η σκιαγράφιση θυμίζει λίγο σούπα. Μου θύμισε κάπως την παραβολή στην οποία είχε καταφύγει ο Μενένιος Αγρίππας. Όταν οι Ρωμαίοι πληβείοι απεργήσανε ενάντια στους Ρωμαίους πατρίκιους, τότε ο πατρίκιος Αγρίππας τους διηγήθηκε ότι η κοιλιά των πατρικίων τρέφει τα πληβιακά μέλη του κρατικού σώματος. Ο Αγρίππας όμως απέφυγε ν' αποδείξει πώς μπορεί κανείς να τρέφει τα μέλη ενός ανθρώπου όταν γεμίζει την κοιλιά ενός άλλου. Ο πολίτης [έμπορος ελπίδας ή καταστροφολόγος], με τη σειρά του, ξέχασε ότι η γαβάθα από την οποία τρώνε οι εργάτες είναι γεμισμένη με όλο το προϊόν της εθνικής εργασίας και ότι, αν υπάρχει κάτι που εμποδίζει τους εργάτες να πάρουν περισσότερα από τη γαβάθα, αυτό δεν είναι ούτε η στενότητα της γαβάθας ούτε η ανεπάρκεια του περιεχομένου της, αλλά αποκλειστικά και μόνο το μικρό μέγεθος των κουταλιών τους.»

Σε σχέση λοιπόν με την Ανάπτυξη και το μεγάλωμα της γαβάθας, αυτής της καπιταλιστικής γαβάθας, ποιος μιλάει για μεγαλύτερα κουτάλια για τους εργαζόμενους; Αυτός που έριξε με νόμο τους μισθούς στα Τάρταρα ή αυτός που [θα αναιρέσει το νόμο που έριξε τους μισθούς στα Τάρταρα, αφήνοντας τους μισθούς ...στα Τάρταρα](#); Ποιος καλεί σήμερα στο μεγάλωμα των κουταλιών ώστε να φτάσουν τουλάχιστον στο μέγεθος που είχαν πριν από την κρίση; Ποιος μιλάει για τους [6 μισθούς που έχουν κουτσουρέψει οι κυβερνήσεις των τελευταίων ετών από τους δημόσιους υπαλλήλους](#); Ποιος μιλάει για την περικοπή του επιδόματος ανεργίας; Κι από την άλλη, ποιος μιλάει για [ανθρωπιστική κρίση](#), συσκοτίζοντας ότι μέσα σε αυτήν δεν δοκιμάστηκε ο άνθρωπος γενικά, αλλά ο εργαζόμενος, ο αυτοαπασχολούμενος, ο φτωχός αγρότης και ο μικρο-ΕΒΕ;

Δεν είναι κρίμα, χειμαζόμενέ μου αναγνώστη, να πέσεις σε μια παγίδα που έχει στηθεί για σένα εδώ και μερικούς αιώνες; Αφού κατά βάθος ξέρεις ότι κάτι δεν πάει καλά: σου έρχεται η μυρωδιά από τα πτώματα όσων πιάστηκαν στη φάκα πριν από εσένα και από τη σήψη των κομμένων χεριών.

Δεν είναι καλύτερα να συνταχθείς στο μεγάλο μέτωπο που διεκδικεί μεγαλύτερα κουτάλια για όλο το λαό;

Γιώργος Λαμπρινίδης

Αύγουστος 2017

Πρωτοδημοσιεύτηκε στις 23/1/2015 στο ιστολόγιο [Lenin Reloaded](#)